

NOTAT: FASTHOLDELSE AF INTERNATIONALE STUDERENDE I DANMARK

Debatten om internationale studerende har en uretmæssig negativ betoning, og det har nu resulteret i, at regeringen foreslår at skære omkring 1000 engelsksprogede uddannelsespladser.

I Danske Studerendes Fællesråd mener vi, at det er den forkerte vej at gå. Vi mener, at internationale studerende fra både EU og ikke-EU/EØS bidrager med internationalt udsyn med både faglige og sociale gevinster for vores studiemiljøer, og derfor bør vi satse på fastholdelse frem for udelukkelse. Samtidig bidrager de studerende til dansk økonomi, som en analyse foretaget af Uddannelses- og Forskningsministeriet understreger:

- Samlet set skønnes internationale studerende at bidrage med mellem 100.000 og 350.000 kr. pr. studerende set over et livsforløb. Det svarer til mellem 2.000 kr. og 7.500 kr. i gennemsnit pr. studerende pr. år fra studiestart og 50 år frem
- Der er et væsentligt potentiale for at forbedre det samlede regnestykke, hvis en større andel af internationale studerende blev i Danmark efter endt uddannelse. Hvis udrejsetilbøjeligheden eksempelvis faldt med en fjerdedel ville det skønnede nettobidrag vokse fra 100.000-350.000 kr. til 330.000-660.000 kr. pr. studerende over et livsforløb

Derfor bør der arbejdes for at finde initiativer og løsninger, der øger antallet af studerende, der bliver i Danmark. I dette notat skitseres Danske Studerendes Fællesråds løsningsforslag, som vi mener, vil sænke barriererne for at flere studerende vil blive i Danmark efter endt uddannelse

Forslag til fastholdelse

- Man bør undersøge mulighederne for at gøre den såkaldte beløbsgrænse mere fleksibel for ikke-EU/EØS studerende, der læser og dimitterer i Danmark. Disse studerende har svært ved at træde ind på arbejdsmarkedet, da det kræves, at de får et job inden for seks måneder efter, at de er blevet færdiguddannede med en løn på min. 418.000 kroner om året. Ellers mister de deres opholdstilladelse, og de vil være nødsaget til at rejse hjem. 418.000 kroner er en høj løn og minimumsgrænse for en nyuddannet akademiker, som man bør overveje at nedsætte.

I gennemsnit tjener en færdiguddannet international akademiker og professionsbachelor det samme som danske dimittender. Dette indbefatter også studerende fra EU-lande, der ikke er omfattet af beløbsgrænsen. Derfor er der intet, der tyder på, at en reduktion af beløbsgrænsen for akademisk bachelorer, kandidater og professionsbachelorer, der færdiggør deres uddannelser i Danmark, vil betyde løndumping for danske dimittender.

OBS: Dette forslag omfatter udelukkende personer, der læser og dimitterer i

---

Danske Studerendes Fællesråd

Danmark, og omhandler derfor ikke en generel nedsættelse af beløbsgrænsen.

- Man bør udvide den periode, hvor ikke-EU/EØS dimittender kan blive i landet mens de søger arbejde. På nuværende tidspunkt er det seks måneder (med mulighed for udvidelse til et år). Det er relativt almindeligt, at dimittender er ledige i op til et år eller mere, hvorfor det vil være meningsfuldt at hæve perioden til et år eller halvandet, så man øger dimittendernes chancer for at finde beskæftigelse på lige fod med danske dimittender.
- En alternative måde for nogle ikke-EU/EØS studerende at blive længere i Danmark for at søge arbejde på er ved at søge om et etableringskort. Dette giver dem mulighed for at blive i Danmark i op til to år mere, mens de er jobsøgende. Der er dog to udfordringer ved etableringskortet i sin nuværende form:
  1. Etableringskortet gælder kun for kandidater og PhD'er. Man bør derfor udvide ordningen, så den også omfatter andre uddannelsesniveauer.
  2. Man opnår kortet ved enten minimum at have 87.000 kr. stående på sin bankkonto, hvilket praktisk talt er umuligt for størstedelen af nyuddannede, eller ved at have et fuldtidsarbejde. At have et fuldtidsarbejde virker som en rimelig mulighed for at opnå kortet, men da ikke-EU/EØS studerende, der har studieopholdstilladelse, maks. må arbejde 20 timer om ugen grundet den såkaldte 20-timers regel, er det ulovligt og dermed umuligt for dem at opnå fuldtidsbeskæftigelse. Derfor bør man fjerne 20-timers reglen. Det vil gøre det meget nemmere for dimittenderne at blive i Danmark efter endt uddannelse.
- Man bør tilbyde gratis danskkurser til alle internationale studerende. Da man indførte brugerbetaling på danskkurser (op til 12.000 kr.) for få måneder siden, har man praktisk talt gjort det umuligt for studerende at få adgang til danskundervisning. De studerende kan ikke betale de høje summer for at lære sproget, der i mange tilfælde fungerer som en adgangsbillet til arbejdsmarkedet.
- På nuværende tidspunkt skal EU-studerende arbejde ca. 10 timer om ugen for at få SU i Danmark. Dette skaber en barriere ift. at lære sproget, da man studerer og arbejder samtidig, og derfor er presset på tiden. Man bør derfor give internationale studerende mulighed for at bruge de 10 timer om ugen på at lære dansk og ikke kun på arbejde. Således ligestiller man arbejde og danskkurser som adgangsgivende for at modtage SU.
- Universiteter bør i samarbejde med sprogskolerne udbyde intensive sprogkurser om sommeren. Andre former for sprogkurser på universiteterne vil også kunne øge tilgængeligheden for de studerende. For at dette skal kunne lykkes, skal der medfølge midler til institutionerne. Kurserne skal være frivillige for de studerende.
- Studerende, uddannelsesinstitutioner og Uddannelses- og forskningsministeriet bør samarbejde om en fælles national internationaliseringsstrategi, hvor man samler kræfterne for at skabe et studiemiljø, der understøtter, at flere studerende bliver i Danmark. Det kunne eksempelvis handle om karriererådgivning, understøttelse i forbindelse med at finde første job og hjælp til at navigere i dette komplekse system.

Danske Studerendes Fællesråd

- Generelt er reglerne for at blive i Danmark komplekse og til tider uigennemskuelige. Derfor er det oplagt, at man gransker reglerne og undersøger, hvorvidt de kan forsimples eller fjernes. Det gælder de ovennævnte regler, som beløbsgrænsen, etableringskortet og 20-timers reglen. Som et minimum kan man gøre grænserne mere fleksible, så flere studerende kan få det til at hænge sammen økonomisk, som for manges vedkommende er en afgørende stopklods for at blive i landet.